

АСЕН БОСЕВ

НЯМА ВЕЧЕ

**АСЕН БОСЕВ
НЯМА ВЕЧЕ
ПОЕМКА**

chitanka.info

Панко пакост пак направи,
не търпи играчки здрави.
Кончето му — пак без крак.
— Що го счупи, бре юнак?
Панко рече
и отсече:
— Няма вече, няма вече!

Тия думи щом издума,
хвърли батковата гума;
от балкона
метна слона,
стъпка мекото си мече.
— Няма вече,
няма вече!

Взе на татко си перото,
влак надраска по бюрото,
но на пода, за беля,
той мастилото разля.
— Стига пакости, човече!
— Няма вече,
няма вече!

— Няма вече?
Е, добре!
Но сега къде се вре?
Вре се из бюфета,
дето сипа ситна сол в кафето.
Затова го мъмри мама.
— Няма вече,
вече няма!

Погледни ги,
погледни ги

татковите нови книги!
Панко с моливите цветни
нарисува в тях безчетни
драскотини и картини:
и палячо там се пули,
и се вдигат криви кули,
бяга заек с три крака...
— Няма вече аз така!

Панкови си имат котка,
котка шарена и кротка.
Ето че веднъж юнашката
той я дръпна за опашката.
Тя настръхна, измяука,
пак се случи несполука —
зарад нежната му ласка
по лицето го одраска,
скъса синьото елече
и юнака пак заплака:
— Няма вече,
няма вече!

Гледайте какво дете е!
Круша в двора им жълтее.
Качва се на тънко клонче,
друса се като на конче,
ала клончето се счупва,
Панко на земята тупва.
— Няма да се качвам пак! —
плаче нашият юнак.

Не търпи душа юнашка!
Завъртя момчето прашка,
ала камъчето малко,
тюх да се не види,
жалко, вместо в тихата градина —
пра-а-с! —

в отсрещната витрина!
Панко хукна надалече:
— Няма вече,
няма вече!

Бе на двора,
вижте хора,
идва черен като кос,
с кален гръб,
с ожулен нос.
— А бре, Панко, де си зяпал,
де така си се изцапал?
Панко пак това разправя:
— Няма вече тъй да правя!

Мама на пазар отиде,
къщата остави в ред.
Върна се — какво да види:
всичко пръснато навред!
Вкупом чушки
и ботушки,
кифли, сладки
и тетрадки.

Каната е на парчета
и в парчетата — гащета!
Чайникът е на кревата,
а на масата — метлата.
Столът му е станал кон,
куфарът е камион.
— Ой, какъв тюрлюгювеч е!
— Няма вече,
няма вече!

Повреди си колелото,
купиха му самолет.
Метна го — проби стъклото

самолетът му проклет.
— Ще повториш ли това?
— Няма! — сведе той глава.

Сяда Панко на закуска,
оле — чашката изпуска!
Беше го налегнал глад,
взе да лапа мармалад.
С него до ушите чак
си изписа чер мустак!
Ризата му — ето на —
я нашариха петна.
Към чешмата се завтече:
— Няма вече,
няма вече!

Де сега се дяна там?
Влезе Панко в банята.
Пусна крана,
пълни вана,
млад моряк летецът стана.
Десет параходи
води —
през морето ще върви,
риби — моливи лови,
но уви,
но уви,
цял е мокър
мушморока!

Майка му го преоблече.
Пак ще каже:
— Няма вече!
Няма вече?
Е, добре.
Но кога ли,
но кога ли

тия пакости ще спре?...

Издание:

Асен Босев. Няма вече
Библиотека „Джудже“
Поемка. За предучилищна възраст
Рецензент: Николай Зидаров
Художник: Петър Терзиев
Редактор: Красимира Атанасова
Худ. редактор: Боян Филчев
Техн. редактор: Петър Янев
Коректор: Нина Вълчева

Лит. група V. Код 30/95371/6253-29-87
Дадена за печат на 30.V.1987 г.
Подписана за печат на 25.IX.1987 г.
Излязла от печат на 20.XII. 1987 г.
Формат 48/70/100. Печатни коли 0,66
Издателски коли 0,87. УИК 1,10
Тираж 90120. Индекс ДБ-1
ДП „Балкан“, бул. „Ленин“ 115, София
Издателство „Български художник“, 1987 г.
Московска 37. София
© Асен Босев, Петър Терзиев, 1987
© Jusautor Sofia

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.